

האותיות, ונקרא חלוף ל'. כשזו נוצצת על ראשם של כל המחנות הללו, אז פלם נוסעים לאותו צד של אותה התנוצצות.

לפנים מזה קפציא"ל הממנה הגדול, גדול המחנות, תחת שלטונו של גבריאל"ל, ועמו היו מתקנים כל אותם המחנות שפחת ידו, הם נמסרו לו באותה שעה, וממנה אחד עומד עליהם ששמו עזא"ל, וי"ב ממנים סובבים אותו בכל עבר שלש שלש כפי שהקמנו, וקפציא"ל הממנה הגדול עומד על פלם. אות אחת נוצצת על ראשם של כל המחנות הללו, והיא האות ד', וכלם נוסעים לאותה התנוצצות של אותה האות. האות הזו תלויה בתוף האויר, על שתי אותיות אחרות.

לפנים מזו שמעיא"ל הממנה הגדול, זה מתחלף לארבעה שמות, בגלל שלא עומד בחקיקותיו. לפעמים לצד ימין ולפעמים לצד שמאל, ועמו י"ב ממנים שסובבים אותו לכל עבר שלש שלש, כמו שבארנו, ורגשיא"ל הממנה הגדול על אלה הי"ב, פחת אותו הממנה האחר. ואות אחת נוצצת על ראשיהם למעלה, והאות הזו היא האות ה', וזו תלויה באויר על כל שאר האותיות באותה האות ד' שאמרנו. ארבע אלו עולות מעל כל שאר האחרות, וכלם נוסעים לאותה התנוצצות שתלויה מאותה האות.

לפני ולפנים, במקום שנקרא קדש, נוצצת אות אחת בתוף סתר הקדש, והיא האות ם הסתומה. זו נוצצת בהתנוצצות על כל האותיות, ויוצא קול מבין אותיות אחרות נוצצות שתלויות באויר, והן ד' ה' ונשאר אל, ומתחברות באחרות הללו של

נציץ על רישייהו דכל אלין משריין, כדין כלהו נטלין לההוא סטרא דההוא נציצו.

לגו מן דא, קפציא"ל רב ממנא, רב משריין, תחות שלטניה דגבריאל, ועמיה הו מתתקנן כל אינון משריין דתחות ידיה, אינון דאתמסרו ליה בההיא שעתא, וחד ממנא קאים עלייהו עזא"ל שמיה. וי"ב ממנן סחרין ליה לכל עיבר, תלת תלת כמה דאוקימנא, וקפציא"ל רב ממנא קיימא על כלהו. את חד נציץ על רישייהו דכל אלין משריין, ואיהי את ד', וכלהו נטלי לההוא נציצו דההוא את. האי את תלייא גו אוירא, על תרין אתוון אחרנין.

לגו מן דא שמעיא"ל רב ממנא, האי אתחלף לד' שמהן, בגין דלא קיימא בגלפוי. זמנין לסטר ימינא, וזמנין לסטר שמאלא, ועמיה י"ב ממנן דסחרין ליה לכל עיבר תלת תלת, כמה דאוקימנא, ורגשיא"ל רב ממנא על אלין י"ב, תחותיה דההוא ממנא אחרא. ואת חד נציץ על רישייהו לעילא, ואת דא איהי את ה', ודא תליא באוירא על כל שאר אתוון, בההוא את ד' דקאמרן. ד' אלין תרין סליקו לעיל על כל שאר אחרנין, וכלהו נטלין לההוא נציצו דתליא מההוא את.

לגו לגו, באתר דאקרי קדש, נציץ את חד גו טמירו דקדש, ואיהי את ם סתימא. האי נציץ בנציצו על כלהו אתוון, וקלא הוא נפיק מבינייהו דאלין אתוון. כדין בטש נציצו דהאי את, ונטיל תרין אתוון אחרנין נציצין דתליין באוירא, ואינון ד' ה' ואשתאר אל, ואתחברן באלין אחרנין דסטור ימינא, ובטשו אלין

האותיות הללו. אז מכה התנוצצות האות הזו, ונוטלת שתי באויר, והן ד' ה' ונשאר אל, ומתחברות באחרות הללו של

נוסעות וחזרות הראשונות
כבראשונה ויוצאות החוצה, ואז
נקראות ויקרא אל משה.

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו
מאהל מועד לאמר. רבי חייא
פתיח ואמר, (שיר ה) באתי לגני
אחתי כלה אריתי מורי עם דבשי
אחתי ייני עם דבשי שתיתי ייני
עם חלבי וגו'. הפסוק הזה אין
ראשו סופו ואין סופו ראשו.
כתוב אכלתי יערי עם דבשי
שתיתי ייני עם חלבי, אחר כך -
אכלו רעים. מי שמזמין את
האחר, כשמזון מתקן לפניו. אחר
שאכל, איך זמין את האחר?
אלא אשריהם ישראל, שהקדוש
ברוך הוא רצה לטהר אותם
והתרצה בהם מפל שאר העמים
עובדי עבודה זרה, ומשהתרצה
בהם, רצה להעלותם מפל
המקטרגים של העולם. בא
ראה, (אחר שנעשה המשכן) ביום
שהוקם המשכן למטה, באותו
יום הוקם משכן אחר למעלה
עמו, שכתוב (שמות מ) הוקם
המשכן, סתם. ואותו יום היה
שמחתו של הקדוש-ברוך-הוא.
בין שהוקם המשכן, מה
כתוב? (שם) ולא יכול משה לבא
אל אהל מועד. כשראה הקדוש-
ברוך-הוא כך, אמר, ומה על ידי
משה הוקם, והוא בחוץ?! מיד
- ויקרא אל משה. אמר לו, משה,
חנפת הבית במה היא? בסעודה,
אדם פי יקריב מכם קרבן לה'.
זהו שכתוב באתי לגני אחתי כלה

וגו'. (והרי בארנו הפסוק הזה. אבל באתי)

דבר אחר באתי לגני - זה גן עדן
שלמעלה. אחתי כלה - זו כנסת
ישראל, שבאותו יום הוזדווגו
זווגים בכל, הוזדווגו זווגים באותו
גן עדן, משום שפלים התברכו

באלין, ונטלי כלהו, ואתהדרן קדמאי
כמלקדמין ונפקי לבר, וכדין אקרוין ויקרא
אל משה.

ויקרא אל משה וידבר יי' אליו מאהל מועד
לאמר. (ויקרא א) רבי חייא פתיח
ואמר, (שיר השירים ה) באתי לגני אחתי כלה אריתי
מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי
ייני עם חלבי וגו', האי קרא לאו רישיה
סיפיה, ולא סיפיה רישיה. פתיב אכלתי יערי
עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי, לבתר אכלו
רעים. מאן דמזמן לאתרא, פד מזונא מתתקן
קמיה. בטר דאיהו אכל, היאך זמין לאתרא.
אלא זכאין אינון ישראל, דקודשא בריה הוא
בעא לדכאה להון, ואתרעי בהון מפל
שאר עמין עובדי עבודה זרה, ומדאתרעי בהון
בעא לסלקא להון מפל מקטרגי עלמא. תא
חזי, (ס"א בטר דאתעבר משכנא) ביומא דאתקם משכנא
לתתא, בההוא יומא אתתקם משכנא אתרא
לעילא עמיה, דכתיב, (שמות מ) הוקם המשכן
סתם, וההוא יומא חדוותא דקודשא בריה
הוא הוה.

בין דאתקם משכנא מה כתיב, (שמות מ) ולא
יכול משה לבא אל אהל מועד. פד חמא
קדשא בריה הוא פך אמר, ומה על ידא דמשה
אתקם, ואיהו לבר, מיד ויקרא אל משה. אמר
ליה: משה, חנוכא דביתא במאי הוה,
בסעודתא, אדם פי יקריב מכם קרבן לי'.
הדא הוא דכתיב באתי לגני אחתי כלה
וגו'. (ס"א ומה אוקמוה האי קרא, אבל באתי).

דבר אחר באתי לגני, דא גן עדן דלעילא.
אחתי כלה, דא כנסת ישראל, דבההוא
יומא אזדווגו זווגין בכלא, אזדווגו זווגין
בההוא גן עדן, בגין דאתברכו כלהו משקיו

דנחלא, ואתקשרו כל חד